

 media-marketing.com

Dnevnik jednog metuzalema #119: Bihać je to, nije baš ovdje slučajno Kreativna Republika

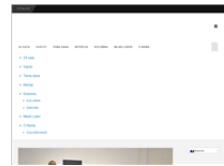
This article is also available in: [English](#)

Pše: Ekrem Dupanović

Foto: Adnan Dupanović, Nermi Nino Kasupović, Žare Kerin i Ekrem Dupanović

U četvrtak ujutro po pobičaju ustajem rano. Imam dosta posla, a valja stići uveče u Bihać na otvaranje izložbe kojom se ujedno otvara i *Kreativna Republika*. Oko podneva stižu radovi prijavljeni na *BalCannes*. Počinjem sa žiriranjem. U tri sata sjedam u auto i krećem za Bihać u koji sam stigao pola sata prije otvaranja izložbe **Žareta Kerina**. Dovoljno da popijem kafu sa svojim rođakom **Adnanom Dupanovićem**, direktorom *Gradske galerije* u kojoj se izložba događa. Nije nas Dupanovića još mnogo ostalo u Bihaću, ali smo dobro raspoređeni. Sa Adnanom se dogovaram da ću doći u Ripač kad se bude pekla rakija.

Jako mi je dragoo da smo baš mi, *Media Marketing*, organizovali prvu Žaretovu samostalnu izložbu na kojoj predstavlja sav svoj dizajnerski opus. Ovo nam je treća zajednička promocija u zadnje dvije godine. Dva puta je Žare bio na promociji mojih knjiga (*The Best of Adriatic Creative Directors* i *The Best of Adriatic Advertising 2017*), koje je on dizajnerski uobličio, a sad ću ja otvoriti njegovu izložbu u Bihaću. Volim raditi sa Žarem. Vrhunski profesionalac. On je dan prije izložbe došao u Bihać, postavio radove, vratio se u Ljubljani na jedan sastanak i sad došao na njeno otvaranje. Sa Žaremom je i njegova djevojka **Ana Por**, njegova muza. Tu je i Žaretova koleginica iz *Future DDB*, **Maruša Koželj**, koja je Žaretu mnogo pomogla oko izložbe i izrade mini kataloga koji izgleda savršeno. Žaretov minimalizam. Odavno nisam vidio ljepši, a manji katalog jedne izložbe koji govori sve o njenom autoru. Evo prilike da se Maruši još jednom, u ime *Kreativne Republike*, zahvalim na pomoći. Razgledam izložbu, sve izgleda prelijepo. Žare je posložio u cjeline logotipe, ambalažu, knjige i oglase. Sve bolje od boljega. Vrhunska elegancija. I dobra dinamika. Crno bijeli radovi su lijepo raspoređeni unutar kolora i to izložbi

daje posebnu dinamiku. Kada je došlo vrijeme otvaranja govorili su Adnan Dupanović, **Nino Kasupović** i Žare, a ja sam je na kraju proglašio otvorenom. Poslije toga stajao sam malo sa strane da čujem komentare Bišćana. Nisam mogao ni pretpostaviti koliko ih grafički dizajn može zanimati i kako će komentarisati pojedine rade. Malo sam ih prisluškivao. Oduševili su me. Bihać je to, nije ovdje baš slučajno *Kreativna Republika*.

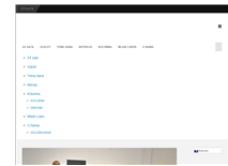

Sa otvaranja izložbe odlazimo u *Hotel Emporium* na svečanu večeru. Tu su Maruša, Ana i Žare, **Amra Babić** i **Emir Jildizar** (Addiko banka Sarajevo), **Jelena Fiškuš** i **Šon Poropat** (Studio Sonda), **Vanja Blumenšajn** (*Señor*), **Almir Filsar**, kreator koncepta *DreamEthic Change*, **Imelda Ramović** (Mireldy), **Ivana Mlinarić** (Tele2) i naš domaćin Nermin Nino Kasupović, otac *Kreativne Republike*, veliki entuzijasta koji već petu godinu istrajava u borbi sa vjetrenjačama.

Večera kao i svaka večera kada se uz čašu dobrog vina nadu prijatelji i ljudi koji se bave istim poslom sa istom strašću. Dobra atmosfera, dobra priča i mnogo smijeha. Meni posebno u sjećanju ostaje Jelenin i Šonov komentar na MM portal. Dogodilo se to negdje o sredine maja mjeseca. Jelena i Šon su dobili Zlatnu kocku *ADC New York* za dizajn ambalaže za vino *Sv. Piquentum*. Ne znam više ni koja je to po redu nagrada koju su dobili za ovaj projekt. Poslali su nam vijest i fotografiju sa dodjele u cik zore po našem vremenu. Adnan i ja smo to pripremili i objavili kao vanrednu vijest. I dok su Jelena i Šon spavali, kod nas je već bilo prijepodne. Počeli su im zvoniti telefoni i stizati mailovi u inbox jedan za drugim. Čestitke za osvojenu Zlatnu kocku. Čak je i učiteljica iz škole u koju ide Jelenina kćerka nazvala da čestita. Na upit odakle zna, odgovorila je „Pa i ja čitam vanrednu vijest.“ Šon kaže: „Portal Media Marketing je fenomen. Pojma nismo imali koliko ga ljudi čitaju i ko ga sve čita. To što izlazite tako redovno i to još i na engleskom jeziku u realnom vremenu, je zaista fenomen.“ Dovoljan razlog da nazdravimo još jednom čašom vina.

Čaša po čaši i dogurasmemo do dva ujutro. Ustao sam u šest, radio do dva, sjeo u auto i stigao na otvaranje izložbe. Gotovo 20 sati budan. Pa i meni je vrijeme za počinak.

Ustao sam rano. Trebao sam nastaviti žiriranje za *BalCannes*. Tuširanje hladnom vodom da se osvježim i pun pozitivne energije pristupam ocjenjivanju rada.

Poslije žiriranja odlazim u Muzej AVNOJ-a na peto zasjedanje *Kreativne Republike*. Meni pripada čast da je otvorim Uzimam mikrofon i tražim od prisutnih da *Kreativnoj Republici* vratimo naziv *Bihaćka Kreativna Republika*, kao asocijaciju na Bihaćku Republiku, prvu slobodnu teritoriju u Jugoslaviji, u vrijeme Drugog svjetskog rata. Tako sam joj kumovao prije pet godina kada sam otvarao prvi Kreativni forum. Rekao sam da kreativnih foruma ima posvuda po svijetu, ali da je *Bihaćka Kreativna Republika* samo jedna. Svi su to aklamacijom prihvatili. U godinu dana su se Nino Kasupović i njegov partner razisli i ovaj drugi nije dao da se više zove *Bihaćka Kreativna Republika* već samo *Kreativna Republika*. Autorsko pravo nad imenom pripada meni i zato sam tražio da se vrati. I tako će od sada biti, a ako neko ima nešto protiv neka se javi meni i neka mene da na sud.

Prva je govorila **Sanda Mešanović** iz Banjaluke na temu *Gdje se sakrila kreativnost?*. Odličan izbor. Sanda se nakon 14 godina provedenih u marketingu dozvala pameti i odlučila promijeniti svoj stil i način života. Okrenula se jogi, zdravoj ishrani, duhovnosti, počela držati seminare i danas je ima po cijeloj Evropi. Jedno osvježavajuće i vrlo inspirativno predavanje koje nas je odlično uvelo u novi radni dan.

Taman kad je Sandra završila stiže mi mail od **Gorana Milića** kojem sam posvetio Dnevnik dva dana ranije. Piše Goran: „Evala Eki jesu me nahvalio kao da sam ti rod rođeni, unosni poslovni partner, ortak iz kafane i stranački kolega sve u jednom. Tks.“

Smijem se u sebi Goranovoju poruci i aplauzom pozdravljam izlazak **Vanje Blumenšajna** na scenu. U programu piše da predavanje nosi naziv *Ovo je moje poslednje predavanje*. Nije valjda? E neće moći Vanja! Poslije sjajnih kampanja koje nam je prezentirao, ostaviti nas bez tog ugoda u budućnosti. Ne, to jednostavno ne može. Dok je Vanja prezentirao ono što iz godine u godinu rade za vinski brand *Istinito vino*, pade mi na pamet ideja koja će najviše obradovati **Tildu Bogdanović** iz Dubrovnika koja organizira *Dubrovnik Festiwine*. Ali o tome kada se uskoro vidim sa Tildom.

Sljedi **Almir Flisar** sa predavanjem *Znanozofija kreativnosti*. Ovo je predavanje predstavljalo spoj najnovijih saznanja na području neuroznanosti, genetike, razvojne psihologije te drugih srodnih znanosti s filozofijom, a u kontekstu činjenice da kreativnost nije rezervirana samo za malu grupu izabranih, nego je prisutna u svakom ljudskom biću. Samo je treba znati izvući na površinu, te konstantno brusiti, da zasije u punom sjaju. Slušajući Almira skontao sam da je kreativnost isto što i rak. Svi ga imamo samo zavisi kod koga će se probuditi.

Ručak, a za desert dva sjajna predavanja: *Dizajn iz provincije*, Jelena Fiškuš i Šon Poropat (Studio Sonda) i *Boli me Pipi*, **Damir Ciglar** (Imago Ogilvy).

Jelena i Šon su pokazali svoje projekte nastale u njihovoj agenciji smještenoj u malom istarskom selu Vižinada koje ima 300 stanovnika. Vižinada je vjerovatno selo u koje je došlo najviše nagrada za kreativnost u svijetu. Za njih je vezan i jedan kuriozitet. U srcu Istre, gdje snijeg ne pada tako često, ili ne u tolikim količinama da bi se pravila skijališta, svake godine nastaje nova ženska kolekcija Elanovih skija koje se uspješno prodaju u cijelom svijetu. Skije dizajnirane u Istri. Da, i to može.

Damir Ciglar nam je pokazao najnoviju *Imagovu* kampanju *Boli me Pipi* koja je postigla sjana uspjeh. Dio Damirove prezentacije je bio posvećen brifovima tako da sam i ja nešto naučio.

Poslije Damirovog predavanja odlazim u hotelsku sobu, palim laptop i završavam žiriranje radova za **BalCannes**. Imaju sjajnih kamanja, ali i loših prezentacija. Vječiti problem *BalCannes*a je što se prezentacije pripremaju tokom ljeta, obzirom da prijave traju do 1. septembra. Kreativni timovi nisu na okupu i kejsovici se pripremaju uglavnom na brzinu. Nešto se tu mora promijeniti.

Zove Nino i kaže da je stigla **Dubravka Jusić**, na večeri je u hotelu i trebam je dovesti na otvaranje izložbe Imelde Ramović. Ninina je izvršna. Silazim u restoran, pravim Dubravki društvo dok ne završi s večerom i odlazimo u galeriju gdje je Imeldina izložba. Ljepa, ne velika izložba *U spomen spomenicima*. Do kraja godine bi trebala izaći i knjiga istog naziva.

Svi odlaze u diskoteku na parti. Dubravka i ja odlazimo prvo na Žaretovu izložbu jer nam je jedna jako ljubazna gospođa na Imeldinoj izložbi kazala kako ima ključ od Galerije i kako će nam je otvoriti da Dubravka pogleda Žaretove radove. Nije to učinila zato što zna da je direktor galerije moj rođak. Ne, to je krajša duša. Ovdje bi vam svako učinio sve što može da vam ugodi. To je Krajina. Tako je Dubravka sama na miru mogla razgledati cijeli postav. Poslije toga odlazimo na kavu u obližnji kafić, a oko pola noći šetamo do hotela gdje uz času vina razgovaramo do dva ujutro.

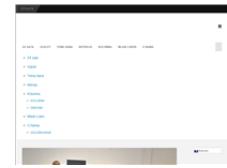
Sutra je drugi dan Kreativne Republike i moja priča iz Bihaća ima nastavak. Vidimo se sutra na ovom istom mjestu.

Evidencijski broj / Article ID: 4293927

Naslov / Title: Dnevnik jednog metuzalema #119: Biha je to, nije baš ovdje sluajno Kreativna Republika

URL: [Originalni lanak](#)

OTS: 3105

16. septembar 2018.